

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 16 februari 1926, kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om tull å kardbeslag.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion nr 111, har herr *Björkman* hemställt, att riksdagen måtte besluta, att rubrik 854 i gällande tulltaxa skall erhålla följande lydelse:

»854. Kardbeslag 1 kg. —: 20.»

Rörande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt de anvisningar till gällande tulltaxa, som finnas införda i den av generaltullstyrelsen utfärdade varuförteckningen, utgöras kardbeslag, som äro tillbehör till de inom textilindustrien använda kardmaskinerna, av kardnockar, fästade på ett underlag, bestående av med kautschuk överdragen vävnad, stålband, läder eller dylikt samt förekomma oftast i långa banor, 4—6 cm. breda, med kardnockar ända ut i kanterna.

Utskottet.
Kardbeslag.

Enligt 1906 års tulltaxeförordning hänfördes kardbeslag i tullbehandlingshänseende till maskiner, redskap och verktyg eller delar därav, ej specificerade, med tull av 10 procent av värdet. I sitt den 3 maj 1909 avgivna betänkande med förslag till ny förordning med tulltaxa yttrade 1906 års tulltaxekommitté beträffande tullen å kardbeslag, att någon inhemsk tillverkning av ifrågavarande artikel veterligen icke förekomme samt att möjlighet att inom landet åstadkomma dylik tillverkning, nog kraftig att med framgång kunna upptaga konkurrensen med de stora utländska fabrikena, enligt sakkunnigas uttalanden icke förefunnes, och föreslog kommittén vid sådant förhållande, att tullen för kardbeslag, vilken vara, enligt kommittén tillhandakomna uppgifter, för det dåvarande kostade omkring 4 kronor 50 öre per kilogram, icke måtte sättas högre än 25 öre per kilogram. Sedan proposition på grundval av nämnda kommittébetänkande förelagts 1910 års riksdag, beslöt riksdagen (skrivelse nr 191), att artikeln kardebeslag skulle vara tullfri. I riksdagens skrivelse åberopades kommitténs ovan återgivna yttranden samt framhölls, att kardbeslag vore av stor betydelse bland annat för den mindre industrien inom spinnerifacket.

Historik.

Sedan under världskriget en fabrik för tillverkning av kardbeslag anlagts inom landet, hava vid 1920, 1921 och 1922 års riksdagar motioner väckts om införande av tull å nämnda artikel. Vid 1920 och 1921 års riksdagar avstyrkte bevillningsutskottet i avgivna betänkanden (nr 11 vid 1920 års riksdag och nr 43 vid 1921 års riksdag) då föreliggande förslag om en skyddstull av 1 krona för kilogram; därvid hänvisade utskottet till den inom tull- och traktatkommittén pågående utredningen angående det gällande tullsystemets verkningar, vilken utredning enligt utskottets mening icke utan synnerligen starka skäl av säregen natur borde föregripas genom vidtagande av någon ändring i tulltaxan. Vid 1922 års riksdag avstyrkte bevillningsutskottet (betänkande nr 9) det då väckta förslaget om en tull av 2 kronor för kilogram. Såsom skäl anförde utskottet bland annat, att det i detta fall, såsom av motiveringen till förslaget synts framgå, icke vore fråga om tullskydd i vanlig mening eller om ett skydd, föranlett av och avpassat efter några den inhemska industriens merkostnader i jämförelse med konkurrerande utländsk industri, utan om skydd mot en mäktig sammanslutning av utländska fabriker, vilken förfogade över tillräckliga ekonomiska resurser att även med förlustbringande priser konkurrera med den svenska kardläderindustrien, samt att vid angivna förhållanden varje tullskydd, som hölles inom rimliga gränser, syntes bliva av mycket osäker verkan. I enlighet med utskottets hemställan blevo de vid 1920, 1921 och 1922 års riksdagar väckta motionerna avslagna och gäller sålunda fortfarande tullfrihet för kardbeslag.

*Utskottets
yttrande.*

Det föreliggande förslaget är av helt annan innebörd än omförmälda vid 1920, 1921 och 1922 års riksdagar framförda förslag. Såsom motionären påvisat, draga de halvfabrikat, som för tillverkningen inom landet av kardbeslag måste hit införas, en genomsnittligt beräknad tull av omkring 20 öre per kilogram, under det att det färdiga fabrikatet är tullfritt. Den svenska industrien befinner sig följaktligen i tullhänseende i ett ofördelaktigare läge än den konkurrerande utländska industrien. Vid angivna förhållande har det synts utskottet rimligt, att omförmälda belastning i tullhänseende å halvfabrikaten för den svenska industrien å området, vilken enligt uppgift för närvarande drives utan att lämna ett tillfredsställande ekonomiskt utbyte, motväges av en tull å det färdiga fabrikatet. Den av motionären föreslagna tullsatsen för kardbeslag, 20 öre för kilogram, har utskottet, som vid behandlingen av förevarande motion anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig, på grund av vad ovan anförts funnit sig böra tillstyrka. Tullsatsen har synts utskottet böra träda i tillämpning snarast möjligt.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av herr Björkmans förevarande motion II: 111, om tull å kardbeslag,

1) besluta, att rubriken 854 i gällande tulltaxa skall erhålla följande ändrade lydelse:

		Kvantitet för tullbe- räkningen.	Tullsats.	
			Kronor	öre
854.	Kardbeslag	1 kg.	—	20

2) under förutsättning av bifall till vad under 1) hemställts,

a) för sin del jämväl besluta, att den ändrade bestämmelsen skall tillämpas redan under innevarande budgetår från dag, som Kungl. Maj:t bestämmer; samt

b) i skrivelse till Kungl. Maj:t, med tillkännagivande av sina sålunda fattade beslut, anhålla, att Kungl. Maj:t ville förordna om den beslutade ändringens ikraftträdande snarast möjligt.

Stockholm den 16 februari 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: se under betänkandet nr 13.

Reservation

av herrar *Gustaf Nilsson* i Kristianstad och *Månsson* i Furuviik.